

ទំនុកដំកើង ៥៦-៦០

ជំពូក ៥៦

ឆាបឆា ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ចិត្តស្រព្វក្រៃលែង

ពេលនេះ យើងសិក្សាកម្រងគម្ពីរទំនុកដំកើងចំនួនប្រាំជំពូក ពីជំពូក៥៦-៦០។ កម្រងគម្ពីរទាំងប្រាំជំពូកនេះមានចំណងជើងថា ការតាំងចិត្តឥតរង្គើ។ ខគម្ពីរគន្លឹះ រកឃើញនៅក្នុងគម្ពីរទំនុកដំកើង៥៧:៧។ ហ្វូងជ័យមានបន្ទូលថា “ទូលបង្គំបានតាំង ចិត្តជាស្រេច ឱព្រះអង្គអើយ ចិត្តទូលបង្គំបានតាំងស្រេចហើយ...”។

កន្លងមក ហ្វូងជ័យមានបន្ទូលក្នុងគម្ពីរទំនុកដំកើង៥៥:៦-៧ថា បើលោក មានស្លាប លោកហោះទៅពូននៅក្នុងព្រៃភ្នំ។ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ចិត្តស្រព្វក្រៃលែង ពីព្រោះ សត្រូវកំពុងឡោមព័ទ្ធលោកយ៉ាងជិត ឥតមានផ្លូវណាអាចភៀសខ្លួនរួច។ ប៉ុន្តែ ទោះបី ជួបនឹងស្ថានការណ៍បែបនោះក៏ដោយ ព្រះជាម្ចាស់បានដោះហ្វូងជ័យអោយរួចពីគ្រោះ ថ្នាក់ដែលលោកបានជួបក្នុងពេលនោះ។

ឥឡូវ សូមយើងសិក្សាជំពូក៥៦។ ជំពូកនេះ ជាពាក្យកាព្យរបស់ស្តេចជ័យ លើកតាមបទ “សត្វប្រាបគនៅស្រុកឆ្ងាយ” ក្នុងកាលដែលសាសន៍ភិលីស្ទិនចាប់ទ្រង់ នៅក្រុងកាថ។ ពេលសរសេរបទនេះ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧មានការតានតឹងក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។ បទពិសោធន៍នោះ ជារូបភាពសាសន៍អឺរ៉ុបដែល នឹងក្រុមជំនុំសេសសល់ ត្រូវរស់ឆ្លង

កាត់ត្រាមហាទុក្ខ។ យើងអាចយកមេរៀននេះ សម្រាប់អនុវត្តក្នុងជីវិតយើងសព្វថ្ងៃនេះ ដែរ។ ឥឡូវនេះ សូមយើងសិក្សាកម្រងគម្ពីរទំនុកដំកើងទាំងប្រាំពីរពួកនេះដូចតទៅ៖

**ខ្ញុំព្រះអង្គអើយ សូមទ្រង់អាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំ ដ្បិតមនុស្ស
ចង់លេបបំបាត់ទូលបង្គំហើយ គេសង្កត់សង្កិន ដោយតស៊ូនឹងទូល
បង្គំជាដរាបរាល់ថ្ងៃ គឺពួកខ្មាំងសត្រូវចង់តែលេបបំបាត់ទូលបង្គំ
ជាដរាបរាល់ថ្ងៃ ដ្បិតមានគ្នាច្រើនដែលតស៊ូនឹងទូលបង្គំដោយ
ចិត្តឆ្អឹងថ្លៃ (ទំនុកដំកើង៥៦:១-២) ។**

ពួកសត្រូវឡោមព័ទ្ធព្រះបាទដរាបយ៉ាងជិត។ ព្រះបាទដរាបមានការភ័យខ្លាច
យ៉ាងខ្លាំង។ តើទ្រង់ដោះស្រាយបែបណា?

**តែវេលាណាដែលទូលបង្គំភ័យ នោះទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តដល់ទ្រង់
(ទំនុកដំកើង ៥៦:៣) ។**

តើព្រះបាទដរាបមានការភ័យខ្លាចដែរឬទេ? ព្រះបាទដរាបពិតជាមានការភ័យ
ខ្លាច។ មានគ្រីស្ទបរិសុទ្ធនេះ ចម្អកអោយខ្ញុំពេលខ្ញុំនិយាយថា ខ្ញុំខ្លាច។ គេចោទខ្ញុំថា
ខ្ញុំគ្មានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់ បានចេះតែមានការភ័យខ្លាច។ លោកអ្នកបងប្អូនអើយ តាម

ពិតគ្រីស្ទបរិស័ទ ចេះភ័យខ្លាចដូចមនុស្សធម្មតាដែរ។ ប៉ុន្តែ គ្រីស្ទបរិស័ទខុសពីមនុស្សធម្មតា។ ក្នុងពេលគ្រីស្ទបរិស័ទភ័យខ្លាច គេទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ថា ទ្រង់នឹងជួយគេអោយរួចពីការភ័យខ្លាចនោះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទដែលពោលថា ខ្លួនឥតភ័យខ្លាចអ្វីសោះ គេនិយាយអោយរួចតែពីមាត់ ឬមានជំនឿឆោតល្ងង់ ដែលគ្មានការគាំទ្រពីព្រះគម្ពីរ។

តើការភ័យខ្លាច និងជំនឿមានក្នុងពេលតែមួយបានឬទេ? ព្រះបន្ទូលសម្តែងថា “គ្មានសេចក្តីភ័យខ្លាចណា នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្នាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញ ពីព្រោះសេចក្តីភ័យខ្លាចតែងជាប់មានសេចក្តីវេទនា ហើយអ្នកណាដែលមានសេចក្តីភ័យខ្លាច នោះមិនទាន់បានពេញខ្នាតខាងសេចក្តីស្រឡាញ់នៅឡើយទេ” (១យ៉ូហាន៤:១៨)។ សេចក្តីស្រឡាញ់ច្រានសេចក្តីភ័យខ្លាចចោល។ ជំនឿមានក្នុងពេលដែលកំពុងតែភ័យខ្លាច។

**ទ្រង់រាប់អស់ទាំងការរសាត់អណ្តែតរបស់ទូលបង្គំ សូមទ្រង់ដាក់
អស់ទាំងទឹកភ្នែករបស់ទូលបង្គំ ទុកនៅក្នុងដបនៃទ្រង់ ទឹកភ្នែក
ទាំងនោះ តើមិនកក់ទុកក្នុងបញ្ជីទ្រង់ទេឬអី (ទំនុកដំកើង
៥៦:៨)។**

“ទ្រង់រាប់អស់ទាំងការរសាត់អណ្តែតរបស់ទូលបង្គំ...”។ ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបច្បាស់ពីដំណើរជីវិតរបស់លោកអ្នក ទោះពិបាក ឬស្រួល ទោះមានឧបសគ្គ ឬគ្មាន

ឧបសគ្គក្តី។ ក្នុងនាមខ្ញុំជាត្រូវអធិប្បាយ ខ្ញុំធ្វើដំណើរជាច្រើនទីកន្លែង។ ជូនកាល ខ្ញុំភ្លេចទីកន្លែងដែលខ្ញុំបានធ្លាប់ធ្វើដំណើរទៅនោះផង។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមិនដែលភ្លេចទី កន្លែងដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើដំណើរទៅ និងសេចក្តីដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅទីនោះទេ។ ព្រះអង្គ កត់ទុកអស់ទាំងដំណើរ និងពាក្យសម្តីដែលខ្ញុំនិយាយនៅក្នុងសៀងភៅកំណត់ហេតុ របស់ទ្រង់។

“ទីកន្លែងទាំងនោះ តើមិនកត់ទុកក្នុងបញ្ជីទ្រង់ទេឬអី?” មនុស្សលោក មានប្រពៃណីផ្សេងៗគ្នា ស្តីពីការយំសោក។ អ្នកស្រុកនៅលោកខាងកើត គេយំសោក ពេលមានសាច់ញាតិគេស្លាប់។ លោកហ្មួនប៉ុនយ៉ាន មានប្រសាសន៍ថា “ព្រះជាម្ចាស់ រក្សាទីកន្លែងរបស់យើងទុកក្នុងដប ដើម្បីអោយទ្រង់អាចជូតទឹកភ្នែកនោះបានដោយ ស្រួល”។ បើលោកអ្នកចង់យំ ដោយសារស្រឡាញ់ដល់ព្រះជាម្ចាស់ សូមយំចុះ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់រក្សាទុកទីកន្លែងរបស់អ្នករាល់គ្នាក្នុងដបរបស់ទ្រង់ហើយ។

**នៅក្នុងព្រះ ទូលបង្គំនឹងសរសើរព្រះបន្ទូលទ្រង់នៅក្នុងព្រះ
យេហូវ៉ា ទូលបង្គំនឹងសរសើរព្រះបន្ទូលទ្រង់ (ទំនុកជំរើង៥៦:
១០)។**

យើងត្រូវសរសើរព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដូចហ្វូងដង្កូវ។ បើគេចោទ ប្រកាន់យើងថា យើងនិយាយព្រះបន្ទូលច្រើនពេក ជារឿងធម្មតា។ ចូរបងប្អូននាំ

គ្មានការស៊ើបអង្កេតបន្តលើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ ដ្បិតមនុស្សច្រើនណាស់កំពុងតែបង្គាប់ប្រញាប់ប្រញាល់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ។

**សេចក្តីពិពណ៌នាអំពីការបង្កើតបង្គំ គឺជាបង្គំដែលបានកើតឡើងក្នុងប្រទេស កម្ពុជា ដែលបានបង្កើតឡើងដោយ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបង្គំ (ទំនុក
ជំរើង៥៦:១១)។**

យើងសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ ដ្បិតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនុំជម្រះយើង។

**ដ្បិតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃបានបង្កើតឡើងដោយ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបង្គំ ក៏បានជួយដល់ការ
បង្កើតឡើងនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យបង្គំបានដឹងពីការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ
ក្នុងកម្ពុជា (ទំនុកជំរើង៥៦:១៣)។**

ក្រោយពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃបានកើតឡើងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ ហ្នឹងបានអនុវត្តការងារ
សូមដល់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ អោយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ ដើម្បីកុំអោយជំពាក់ដល់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ។ បើ
តាមឯកសារក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃមិនប្រព្រឹត្តិការណ៍តាមបែបនោះទេ បន្ទាប់
ពីការកើតឡើងនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃនោះរួចមក។ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃមានប្រសាសន៍ថា “ ដើម្បីឱ្យប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ

បង្គំបានដើរនៅចំពោះព្រះក្នុងពន្លឺនៃមនុស្សរស់វិញ។ បច្ចុប្បន្ន យើងមានឯកសិទ្ធិខ្លាំង ជាងព្រះបាទដាវីឌ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ ជាកម្លាំងជួយអោយយើង អាចដើរជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់បានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ គម្ពីរកាឡាទី៥:១៦ សម្តែងថា “តែខ្ញុំប្រាប់ថា ចូរដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនបំពេញសេចក្តីប៉ង ប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាមទេ”។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអោយមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ ព្រះអង្គ គង់នៅក្នុងជីវិតយើង ដើម្បីជួយជាកម្លាំងដល់យើងដើរជាមួយព្រះអង្គ។ ឥឡូវ យើងមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ មកជួយយើងដើរក្នុងជីវិតបរិសុទ្ធ។ ឯការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងស្រេចនៅលើយើង។ បើ យើងរៀនដើរតិបត្តបជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ ព្រះអង្គនឹងបង្រៀន យើងអោយចេះដើរក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែ សូមចាំថា កាលណា យើងរៀនដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណ យើងតែងទទួលបរាជ័យជាច្រើនលើក។ ទោះជាយ៉ាង នោះក៏ដោយ សូមបើបឡើងចោលឆ្ងល់ដី ហើយចាប់ផ្តើមដើរសារជាថ្មីម្តងទៀត។ យើងត្រូវរៀនដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ពេលយើងរៀនដើរ ត្រូវមានការតាំងចិត្តឥតរង្វើ ទុកចិត្តដល់ព្រះជាម្ចាស់ថា ទ្រង់នឹងជួយអោយយើងដើរជាមួយព្រះអង្គបានជារៀងរាល់ ថ្ងៃ។

ជំពូក ៥៧

ឆាបឆា សេចក្តីអំពាវនាវទូលសូមសេចក្តីមេត្តាករុណា

ជំពូក៥៧ ស្ថិតនៅក្នុងកម្រងជំពូកនិយាយពីការតាំងចិត្តឥតរង្គើ។ ជំពូកនេះ ជាពាក្យកាព្យរបស់ស្តេចវរ្ម័នទី៧លើកតាមបទ “សូមកុំបំផ្លាញ”។ ហ្នឹងវរ្ម័នកត់ត្រាអត្ថបទ នេះ នៅក្នុងកាលដែលទ្រង់រត់ពីស្តេចសូលទៅនៅក្នុងរូងថ្ម។ ព្រះបាទវរ្ម័នបានគេច ខ្លួនក្នុងរូងថ្មជាច្រើន។ រូងថ្មទាំងនោះ ស្ថិតនៅម្តុំសមុទ្រស្វាប៉ា។ រូងថ្មមួយក្នុង ចំណោមរូងថ្មទាំងនោះ គឺរូងអង្គឡាម។ នៅក្នុងរូងថ្មអង្គឡាម ព្រះបាទវរ្ម័នបាន សរសេរបទទំនុកដំកើងជាច្រើន។ ហ្នឹងបានចំណាយពេលយ៉ាងច្រើន ប្រាស្រ័យទាក់ទង ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលព្រះបាទវរ្ម័នខ្លួនក្នុងរូងថ្មនោះ ហ្នឹងទទួលការរង ទុក្ខយ៉ាងខ្លាំង ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវចិត្ត។ សេចក្តីរងទុក្ខរបស់ព្រះបាទវរ្ម័ន ជាបទ ទំនាយស្តីពីសេចក្តីរងទុក្ខរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវសុគតនៅលើឈើឆ្កាង និងជាសេចក្តីរងទុក្ខដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គសេសសល់ ត្រូវរស់ឆ្លងកាត់គ្រាមហាទុក្ខ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ គម្ពីរទំនុកដំកើងជំពូក៥៧ មានមេរៀនសំខាន់ៗ សម្រាប់យើងដែលរស់នៅក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ននេះដែរ។

**សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំ ឱព្រះអង្គអើយ សូមអាណិតមេត្តា
ទូលបង្គំផង ពីព្រោះព្រលឹងទូលបង្គំពឹងនៅក្នុងទ្រង់ អើ ទូលបង្គំ
ជ្រកនៅក្រោមម្លប់នៃស្វាបទ្រង់ ដរាបដល់សេចក្តីអន្តរាយទាំង
នេះបានបាត់ទៅ (ទំនុកជំរើង៥៧:១)។**

យើងគ្រប់រូបត្រូវការសេចក្តីអធិស្ឋាន ដូចព្រះបាទដាវីឌបានទូលសូមដល់
ព្រះជាម្ចាស់។ ហ្នឹងដាវីឌទូលសូមថា “សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំ ឱព្រះអង្គអើយ
សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង...”។ សព្វថ្ងៃ ជីវិតយើងរស់នៅឥតមានអ្វីទីពឹងក្រៅ
ពីសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះជាម្ចាស់តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំផ្ទាល់ត្រូវការសេចក្តី
អាណិតអាសូរ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាពីព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងខ្លាំង។ ឯសេចក្តីមេត្តាករុណា
របស់ព្រះជាម្ចាស់ មានគ្រប់គ្រាន់ល្មមសម្រាប់អស់អ្នកណាដែលពឹងពររកទ្រង់។

“អើ ទូលបង្គំជ្រកនៅក្រោមម្លប់នៃស្វាបទ្រង់”។ ព្រះជាម្ចាស់ការពារហ្នឹង
ដាវីឌ នៅក្រោមចំអេងស្វាបរបស់ទ្រង់ ពេលពួកខ្មាំងសត្រូវឡោមព័ទ្ធយ៉ាងជុំជិត។
ចំណែកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលវិញ មិនព្រមស្ថិតនៅក្រោមស្វាបរបស់ទ្រង់ទេ។ គម្ពីរ
ម៉ាថាយ២៣:៣៧ ចែង “ឱយេរូសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ឯងដែលសំឡាប់ពួក
ហោរា ហើយយកថ្មចោលពួកអ្នកដែលបានចាត់មកឯង តើប៉ុន្មានដងហើយ ដែលអញ
ចង់ប្រមូលកូនឯងទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាមេមាន់ក្រុងកូនវាឱ្យជ្រកក្រោមស្វាប តែឯងមិន
ព្រមទេ”។ តើលោកអ្នកព្រមចូលជ្រកក្រោមចំអេងស្វាបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ?

បើលោកអ្នកពិតជាព្រមជ្រកនៅក្រោមស្នាបរបស់ទ្រង់មែន លោកអ្នកចាំបាច់ត្រូវស្រឡាញ់ទ្រង់។ ឯកិរិយាសម្តែងថាលោកអ្នកពិតជាស្រឡាញ់ទ្រង់មែន គឺលោកអ្នកចុះចូលស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យ៉ូហាន១៤:១៥សម្តែងថា “បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំចុះ”។

**កាលណាមនុស្សដែលចង់លេបបំបាត់ទូលបង្គំ គេចុះកិះដៀល
នោះទ្រង់នឹងបាត់មកពីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំវិញ
-បង្អង់ គឺព្រះទ្រង់នឹងចាត់សេចក្តីសប្បុរសនឹងសេចក្តីពិតរបស់
ទ្រង់មក (ទំនុកជំរើង៥៧:៣)។**

សេចក្តីដែលមានសម្តែងក្នុងខាងលើ សម្រេចចេញជារូបរាងឡើងក្នុងពេលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវយាងមកជាលើកទីពីរ ដើម្បីដោះរាស្ត្រទ្រង់សេសសល់ទាំងអម្បាលមាណ ត្រូវរស់ឆ្លងកាត់គ្រាមហាទុក្ខ។ ពេលនោះ រាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គពោលព្រមគ្នាថា “...មើល នេះគឺជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នា យើងបានរង់ចាំទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះយើង នេះគឺជាព្រះយេស៊ូវហើយ យើងបានរង់ចាំទ្រង់ យើងនឹងមានចិត្តរីករាយ ហើយត្រេកអរ ដោយសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់” (អេសាយ២៥:៩)។

ព្រលឹងទូលបង្គំនៅកណ្តាលហ្វូងសិង្ហ ទូលបង្គំដេកនៅកណ្តាល

ពួក ដែលចូលឡើងហើយ គឺជាមនុស្សដែលមានឆ្មេងទុកជា
លំពែងនឹងព្រួយ ក៏មានអណ្តាតទុកជាដាវយ៉ាងមុតដែរ (ទំនុក
ជំកើង៥៧:៤)។

សាក្សីដើរចុះឡើងក្នុងលោកយើងនេះ សម្លឹងរកអ្នកណាម្នាក់ដែលវាអាច
ត្រចាក់លេបបាន (១ពេត្រុស៥:៨)។ សាក្សីជាសិស្សកំណាច វាអាចសម្រេចទិសដៅ
របស់វា ដោយប្រើសិទ្ធិតូចតាចជាកូនចាបកូនព្រាប ដើម្បីជួយត្រចាក់លេបអស់អ្នកណា
ដែលវាអាចខាំយកបាន។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ សូមរំលឹកខ្លួនយើងដែរថា
ព្រះជាម្ចាស់តាំងចិត្តឥតរង្គិចថា ទ្រង់នឹងការពារយើង។ យើងជាអ្នកជឿ ត្រូវតាំងចិត្តឥត
រង្គិច ទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់។

ទូលបង្គំបានតាំងចិត្តជាស្រេច ឱព្រះអង្គអើយ ចិត្តទូលបង្គំបាន
តាំងស្រេចហើយ ទូលបង្គំនឹងច្រៀង អើ ទូលបង្គំនឹងច្រៀង
សរសើរ (ទំនុកជំកើង៥៧:៧)។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ សូមយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គដែលមានខ្លឹមសារ
យ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះព្រលឹងយើងដូចខាងក្រោមនេះ៖

អម្បាលវិសិក្សាសាមគ្គីព្រះគម្ពីរ

**ឱកិច្ចសម្ភាសន៍ ចូរភ្ញាក់ឡើង ឱពិណ ហើយនឹងស៊ីអញ
អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង ឯអញក៏នឹងភ្ញាក់ពីព្រលឹមស្រាងដែរ (ទំនុក
ជំកើង៥៧:៨)។**

យប់នៃអំពើបាប យប់នៃសេចក្តីរងទុក្ខកំពុងតែកន្លងហួសទៅ។ រាជ្យរបស់
សាតាំងនឹងត្រូវឈានមកដល់ទីបញ្ចប់។ ឥឡូវ ពន្លឺព្រាងៗពេលព្រឹកព្រលឹមបានរះឡើង
ហើយ។ ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិតកំពុងតែរះ។ ទ្រង់នាំមកនូវសេចក្តីប្រោសអោយជា
និងស្លាប់នៃការការពារដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ រាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្នាអើយ! ចូរ
ទុកចិត្តដល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលសម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរទំនុក
ជំកើង៥៧នេះចុះ។

ជំពូក ៥៨

បទដេចសេចក្តីអវិជ្ជាហ័យនៃការសម្រេច

ពេលនេះ យើងកំពុងតែសិក្សាប្រឈមនឹងបទដេចសេចក្តី ចែងពីការតាំងចិត្តឥតរង្វាន់។ ជំពូក៥៨ ផ្តើមដោយសំណួរដែលមិនដឹងថា អ្នកណាជាអ្នកសួរសំណួរនេះ។ បើតាមការសន្និដ្ឋាន ខ្ញុំជឿថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សួរសំណួរនេះដល់មនុស្សជាតិ។ ព្រះបាទដាវីឌ ជាអ្នកកត់ត្រាទុក។

តើពិតជាអ្នករាល់គ្នាពេញចិត្តសេចក្តីសុចរិត ដោយនូវតែស្ម័គ្រចិត្ត
ដូច្នេះឬ នៃ មនុស្សជាតិអើយ តើអ្នករាល់គ្នាជឿជាក់ដោយទៀង
ត្រង់ពិតឬ (ទំនុកជំរើង៥៨:១)។

ចំពោះពួកចៅក្រមទាំងឡាយ ដែលកំពុងតែបំពេញតួនាទីនៅលើផែនដី សព្វថ្ងៃនេះ ចូរត្រៀមខ្លួនអោយហើយចុះ ដ្បិតថ្ងៃមួយ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងយាងមក ហៅពួកចៅក្រមទាំងអស់អោយធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ថ្វាយទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ជាចៅក្រម លើអស់ទាំងចៅក្រម។ ទ្រង់នឹងសួរដល់ពួកចៅក្រមក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ

គ្រប់គ្រងថា “ហេតុអ្វីបានជាមាត់របស់អ្នករាល់គ្នាមិនជំនុំជំរះសេចក្តីសុចរិត ពេលអ្នក កាត់ក្តី? បើអ្នករាល់គ្នាជាចៅក្រម មិននិយាយសេចក្តីសុចរិត តើទុកអោយនរណាជា អ្នកនិយាយវិញ?” ចៅក្រមគ្រប់រូប ដែលស្ថិតនៅក្រោមប្រព័ន្ធតុលាការគ្រប់គ្រង ត្រូវ ត្រៀមខ្លួនដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួររបស់ព្រះម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

នៅក្នុងជំពូក៥៨ ព្រះបាទដាវីឌបានអធិស្ឋានសូមអោយព្រះជាម្ចាស់រំលាយ ផែនការរបស់សត្រូវ។

“ឯពួកមនុស្សអាក្រក់ គេជាអ្នកដទៃតាំងតែពីពោះម្តាយមក គេ វង្វេង ហើយពោលសេចក្តីកំភូតតាំងតែពីកើតមក “ពិសរបស់គេ ដូចជាពិសនៃពស់ ដូចជាពស់វែកដំឡង់ ដែលបិទព្រឺក “ដែល មិនព្រមស្តាប់សំឡេងរបស់ត្រូវអោយលម្អាយ ទោះបីចេះសូត្រ រៀនប្រសប់យ៉ាងណាក៏ដោយ “ឱព្រះអង្គអើយ សូមបំបាក់ធ្មេញ នៅក្នុងមាត់គេ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ សូមបំបាក់ចង្កូមនៃពួកសិង្គ ស្មារ (ទំនុកជំរើង៥៨:៣-៦)។

នៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាននេះ ព្រះបាទដាវីឌសូមអោយព្រះជាម្ចាស់រំលាយ ផែនការអាក្រក់ចំនួនប្រាំមួយយ៉ាងរបស់សត្រូវ។ ទីមួយ “សូមបំបាក់ធ្មេញនៅក្នុងមាត់ គេ”។ សាតាំងរាប់មនុស្សគ្រប់រូបថាជាសត្រូវរបស់វា។ រឿងរាល់ថ្ងៃ វាគ្រហឹមដាក់

មនុស្ស។ បើអាចលេបបាន វាខាំត្រចាក់ភ្លាម។ យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទមិនត្រូវតតាំង អ្វីជាមួយអ្នកដែលរាប់យើងជាខ្លាំងសត្រូវទេ។ ប៉ុន្តែ យើងមានសិទ្ធិអធិស្ឋានអោយព្រះ ជាម្ចាស់រំលាយផែនការរបស់គេ។ ផែនការរបស់សត្រូវមានសាតាំងឈរពីក្រោយ។ ដូច្នេះ បានយើងមានសិទ្ធិអធិស្ឋានអោយព្រះជាម្ចាស់រំលាយផែនការរបស់សាតាំង ដោយបំបាក់ធ្មេញវាអោយអស់។

**សូមឱ្យគេរលាយហូរទៅដូចជាទឹក កាលណាគេដំរង់ព្រួញគេ
នោះសូមឱ្យព្រួញទាំងនោះ បានដូចជាបាក់វិញ (ទំនុកដំកើង
៥៨:៧)។**

ទីពីរ “សូមឱ្យគេរលាយហូរទៅដូចជាទឹក”។ យើងអាចអធិស្ឋាន សូមអោយ ផែនការរបស់ខ្លាំងសត្រូវ ត្រូវរលាយហូរទៅដូចជាទឹក។ ទីបី “កាលណាគេដំរង់ព្រួញ គេ នោះសូមឱ្យព្រួញទាំងនោះ បានដូចជាបាក់វិញ”។ ជនដែលតាំងខ្លួនយកយើងជា សត្រូវ គេតម្រង់ព្រួញរបស់គេមកលើយើងរៀងរាល់ដង្ហើមដែលគេដកចេញចូល។ បើ គេមិនបានដកព្រួញអណ្តាតរបស់គេយ៉ាងមុតចាក់យើងទេ គេបាយមិនឆ្ងាញ់ ដេកមិន លក់ បកមិនលឿយ។

សូមឱ្យគេបានដូចជាខ្យងដែលរលាយបាក់ទៅ ដូចជាកូនរលូត

ដែលមិនឃើញពន្លឺថ្ងៃឡើយ (ទំនុកជំរើង៥៨:៨)។

ទីបួន “សូមឱ្យគេបានដូចជាខ្យងដែលរលាយបាត់ទៅ”។ នៅលើលោកយើងនេះ មានខ្យងម្យ៉ាងហៅថា ដង្កូវថ្ម។ កាលណាដង្កូវថ្មត្រូវថ្ងៃ វារលាយមួយរំពេច។ ព្រះបាទដាវីឌអធិស្ឋានសូមអោយព្រះជាម្ចាស់រំលាយផែនការសត្រូវ ដូចដង្កូវថ្មរលាយ។ ទីប្រាំ “ដូចជាកូនរលូតដែលមិនឃើញពន្លឺថ្ងៃឡើយ”។ ហ្នឹងដាវីឌ សូមអោយផែនការដែលសត្រូវគិតនៅក្នុងគំនិតរបស់គេ មិនអាចកើតមកចេញជារូបរាងប្រៀបឧបមាដូចជាកូនរលូតមុនកាលកំណត់។

**ឯមុនដែលរំកាច់ខុសបានប៉ះនឹងឆ្នាំង នោះខ្យល់កូចនឹងផាត់យក
ទៅ ដោយទាំងខុសស្រស់ នឹងខុសដែលនេះផង (ទំនុកជំរើង
៥៨:៩)។**

ទីប្រាំមួយ “ឯមុនដែលរំកាច់ខុសបានប៉ះនឹងឆ្នាំង នោះខ្យល់កូចនឹងផាត់យកទៅ ដោយទាំងខុសស្រស់ នឹងខុសដែលនេះផង”។ ហ្នឹងដាវីឌ អធិស្ឋានសូមអោយផែនការរបស់ខ្មាំងសត្រូវរលាយ ប្រៀបឧបមាដូចជាគេយកខុសមកបង្អាក់ភ្លើងដាំបាយ។ មុននឹងខុសនេះអាចដាំបាយបាន សូមអោយផែនការរបស់សត្រូវ ត្រូវរលាយអស់ទាំងខុស អស់ទាំងភ្លើង។ ត្រង់នេះ ព្រះបាទដាវីឌចង់អធិស្ឋានថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ

សូមកុំអនុញ្ញាតអោយផែនការអាក្រក់របស់គេ មានសុពលភាពមកលើជីវិតរបស់លោក
ឡើយ”។ យើងមានសិទ្ធិអាចអធិស្ឋានសូមអោយព្រះជាម្ចាស់រំលាយផែនការរបស់
សត្រូវ ដែលមានសាតាំងជាអ្នកគិតគូរឈរពីក្រោយ ជនដែលរាប់យើងថាជាសត្រូវនោះ
ដែរ។ សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះបាទដាវីឌ មានខ្លឹមសារយ៉ាងជ្រៅសម្រាប់ជីវិតយើង។

ជំពូក ៥៩-៦០

ឆ្នាំទី១១ ជនទុច្ចរិតឡោមព័ទ្ធរាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់

ជំពូក៥៩-៦០ ស្ថិតនៅក្នុងកម្រងគម្ពីរទំនុកជំរើង ដែលសម្តែងពីការតាំងចិត្តឥតរង្វើដែរ។ ខ្មាំងសត្រូវឡោមព័ទ្ធព្រះបាទដាវីឌយ៉ាងញឹកដូចស្និតចេក។ ចិត្តហ្នឹងច្បាស់ជាមានការភ័យខ្លាច និងតានតឹងយ៉ាងខ្លាំង។ បទពិសោធន៍នេះ ជាបទទំនាយដែលទាយពីសេចក្តីរងទុក្ខរបស់រាស្ត្រព្រះជាម្ចាស់ ដែលត្រូវរស់ឆ្លងកាត់គ្រាមហាទុក្ខ។ នៅត្រានោះ ពួកសត្រូវបានឡោមព័ទ្ធរាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ញឹកដូចស្និតចេកដែរ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត បទគម្ពីរនេះសម្តែងពីហេតុការណ៍ ដែលស្តេចសូលបានបញ្ជូនកងឈ្នួបអោយទៅលុបសម្លាប់យុវជនដាវីឌ។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះ មានកត់ត្រាទុកក្នុងគម្ពីរ ១សំបុត្រដែលជំពូក១៩។

ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ សូមទ្រង់ជួយឱ្យទូលបង្គំរួចពីពួកខ្មាំងសត្រូវ សូមការពារឱ្យរួចពីពួកអ្នក ដែលលើកគ្នាទាស់នឹងទូលបង្គំ^២ សូមជួយទូលបង្គំឱ្យរួចពីពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ហើយសង្គ្រោះទូលបង្គំឱ្យរួចពីមនុស្សដែលកំចាយឈាម^៣ ដ្បិតមើល ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ គេលបចាប់ជីវិតទូលបង្គំ ពួកមនុស្សខ្លាំងពូកែ

**គេប្រជុំគ្នាទាស់នឹងទូលបង្គំ មិនមែនដោយព្រោះអំពើវិលង ឬ
អំពើបាបរបស់ទូលបង្គំឡើយ (ទំនុកជំរើង៥៩:១-៣)។**

ធម្មតា គម្ពីរទំនុកជំរើងដែលហ្វូងដាវីឌសរសេរ តែងរៀបរាប់ពីសេចក្តីភ័យ
ខ្លាចសេចក្តីអរសប្បាយ។ នៅទីបញ្ចប់ស្តេចអង្គនេះតែងសម្តែងជំនឿ និងការទុកចិត្ត
ដល់ព្រះជាម្ចាស់ ថាទ្រង់ពិតជារំដោះអោយហ្វូងរួចពីស្ថានការណ៍ដ៏ស្រេចច្រឡំតូចងួល
នោះ។

**“តែទូលបង្គំនឹងច្រៀងពីព្រះចេស្ដានៃទ្រង់ អើ ចាប់តាំងពីព្រលឹម
ស្រាង នោះទូលបង្គំនឹងបន្តិសំឡេង ច្រៀងពីសេចក្តីសប្បុរស
របស់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់ជាប័ណ្ណយ៉ាងខ្ពស់នៃទូលបង្គំ ហើយជាទីជ្រក
នៅថ្ងៃដែលទូលបង្គំមានសេចក្តីវេទនា ”ឱព្រះជំនុំឡាំងនៃ
ទូលបង្គំអើយ ទូលបង្គំនឹងច្រៀងសរសើរដល់ទ្រង់ ដ្បិតព្រះទ្រង់
ជាប័ណ្ណយ៉ាងខ្ពស់នៃទូលបង្គំ ក៏ប្រកបដោយមេត្តាករុណាចំពោះ
ទូលបង្គំផង (ទំនុកជំរើង៥៩:១៦-១៧)។**

គ្រប់ស្ថានការណ៍ ដែលព្រះបាទដាវីឌឆ្លងកាត់ភាពតានតឹងក្នុងជីវិត ព្រះ
ជាម្ចាស់យាងទៅរំដោះហ្វូងជានិច្ច។ លោកអ្នកបងប្អូនអើយ ព្រះជាម្ចាស់មិនដែល

បោះបង់ចោលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ សូម្បីមួយវិនាទីណាឡើយ។ ចំណែកសាសន៍អីស្រាអែល ដែលមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់ សេសសល់ទាំងអម្បាលមាណរស់ឆ្លងកាត់គ្រាមហាទុក្ខ ព្រះអង្គក៏មិនបំភ្លេចគេចោលដែរ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីរំដោះ រាស្ត្ររបស់ទ្រង់អោយរួចពីគ្រាវេទនា។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះអង្គជំនុំជំរះជាតិសាសន៍ នានា ដែលមាននៅលើពិភពលោកយើងនេះថែមទៀតផង។

ចំណែកគម្ពីរទំនុកដំកើងជំពូក៦០ ក៏ស្ថិតនៅក្នុងកម្រងជំពូកគម្ពីរទំនុកដំកើង ដែលសម្តែងពីការតាំងចិត្តឥតរង្គ្រើដែរ។ ជំពូកនេះ បរិយាយពីហេតុការណ៍ដែលព្រះបាន ដរិឌយកជ័យជំនះបាន លើខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ ពិសេសគឺ សាសន៍អេដម។

ជំពូក៦០ ភាគច្រើនជាបទទំនាយស្តីពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលព្រះជាម្ចាស់យាងទៅ រំដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ពេលគេត្រូវរងទុក្ខឆ្លងកាត់គ្រាវេទនា។ បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ បានរំដោះគេរួចពីគ្រាមហាទុក្ខ សត្រូវតែមានលទ្ធភាពអាចប្រមូលកម្លាំង ដើម្បីតបត នឹងសាសន៍អីស្រាអែល ព្រមទាំងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទបានសារជាថ្មីម្តងទៀតទាល់ តែសោះ។

**ឱព្រះអង្គអើយ ទ្រង់បានបោះបង់ចោលយើងខ្ញុំ ទ្រង់បានទំលាយ
ទំលុះយើងខ្ញុំហើយ ទ្រង់បានមានសេចក្តីខ្មាស់ ឱសូមឱ្យយើងខ្ញុំ
បានជួបដើមវិញ (ទំនុកដំកើង៦០:១)។**

ខាងលើនេះជាសំណួរ។ ចុះចម្លើយវិញនៅឯណា? ចម្លើយរកឃើញនៅក្នុង
អត្ថបទខាងក្រោមនេះគឺ

**ព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់ហើយ
យើងនឹងព្រកអរឡើង យើងនឹងបែងចែកក្នុងសីតែម ហើយនឹង
វាស់ច្រកភ្នំសិរីរាជ (ទំនុកជំរើង៦០:៦)។**

តើហេតុការណ៍ដូចសម្តែងក្នុងខ្លះ អាចសម្រេចចេញជារូបរាងដូចម្តេចកើត?

**តើអ្នកណានឹងនាំទូលបង្គំចូលក្នុងទីក្រុងមាំមួនបាន តើអ្នកណា
នឹងនាំទូលបង្គំទៅឯស្រុកអេដម (ទំនុកជំរើង៦០:៩)។**

“តើអ្នកណានឹងនាំទូលបង្គំចូលក្នុងទីក្រុងមាំមួនបាន?” យើងរកឃើញចម្លើយ
នៅក្នុងខាងក្រោម។

**ឱព្រះអង្គអើយ តើមិនមែនទ្រង់ទេឬអី ដែលទ្រង់បានចោលយើង
ខ្ញុំហើយ ឱព្រះអង្គអើយ ទ្រង់ក៏មិនយាងចេញទៅជាមួយនឹងពល
ទ័ពរបស់យើងខ្ញុំឡើយដែរ (ទំនុកជំរើង៦០:១០)។**

ព្រះជាម្ចាស់តែងតែជួយរាស្ត្របរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ព្រះអង្គស្រោចស្រង់គេ អោយរួចពីអំពើបាប និងអំពើស្មោកគ្រោកទាំងឡាយដែលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានភ្ជាក់ ប្រព្រឹត្ត។ នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃមនុស្សលោក ទោះសករាជកន្លងទៅ ទោះសករាជទៅ មុខទៀត ព្រះអង្គអត់ទោសដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងលាងសម្អាតគេម្តងហើយ ម្តងទៀត។ ទោះបីរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ត្រូវឆ្លងកាត់ទុក្ខលំបាក ឬភ្ជាក់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបយ៉ាង ណាក៏ក្តី ព្រះអង្គមិនដែលបោះបង់ចោលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ជាដាច់ខាត។ លោកអ្នកបងប្អូន អើយ តើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មិនមានព្រះហឫទ័យសប្បុរសចំពោះយើងទេឬ? ព្រះជាម្ចាស់ មានព្រះហឫទ័យល្អចំពោះយើងណាស់។ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរ មេត្តា ករុណាដល់យើងលើសជាងអស់ឪពុកនានា មានចិត្តល្អចំពោះបុត្រធីតារបស់ខ្លួនទៅ ទៀត។ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសប្បុរសយ៉ាងខ្លាំងក្រៃលែង។

យើងស្វែងការសិក្សាគម្ពីរទំនុកជំរើងត្រឹមណេះសិនចុះ។ ទំរាំយើងជួបគ្នា លើកក្រោយ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដ៏ធំឧត្តម ដល់លោកអ្នកបងប្អូនគ្រប់ៗគ្នា។ “ដើរជាមួយនឹងព្រះ ពិតជាប្រទះនឹងព្រះយេស៊ូវជាមិនខាន!”

